

דף ח.

עין משפט א.ב.ג.

יו"ד סימן רג סעיף ו

ו. ה. הירא שיצרו יתקוף אותו ויעבור על איזה מצוה ממצוות לא תעשה, או יתשל בקיום מצות עשה מצוה לישבע ולנדור כדי לזרז עצמו ^ה. וכן לזרז עצמו ללמוד דבר או פרק מסויים.

עין משפט

יו"ד סימן ריג סעיף ב

ב. ג. האומר אשנה פרק זה הוי כאילו נדר לתת צדקה ^א.
הגה: או לעשות שאר מצות, ונדרו קיים.

עין משפט ד.ה.ו.

יו"ד סימן שלד סעיף לה

לה. לה. נידוהו בחלום הוי נידוי וצריך התרה ^ב, ואפי' התירו לו ג"כ בחלום צריך התרה דשמא הדברים בטלים של החלום היא ההתרה ^ג וע"כ צריך התרה, וצריך עשרה ששונים הלכות להתיר לו לא מצא אפי' שלשה, מתירין לו.

הגה: וי"א דוקא בעשרה ששנו הלכות או משניות, אבל מהני גם בזה אחר זה.

ה. מגדרים דף ח' ע"ב, והרא"ש שם בפסקיו.

א. אף שנדר רק במתפיס בדבר הנדור, מ"מ מחשיבינן ליה כצדקה. באר הגולה ט'. ולא הוי נדר גמור וכדמוכח בסי' ר"ג. ברכי יוסף.

ב. ודוקא נידוהו בחלום צריך התרה, אבל הנודר בחלום אינו כלום וא"צ שאלה, וי"א שיתירו לו עשרה.

ג. כך פירש הש"ך בס"ק נ"ב דברי השו"ע, ועיין בסי' ר' סעיף ב'.

דף ח:

עין משפט א. יו"ד סימן רלד פעיף נו

נו. מה. הבעל נעשה שליח להשאל על נדרי אשתו^ד ובלבד שמצא שלשה מקובצים אבל הוא לא יקבצם.

עין משפט ב. יו"ד סימן רכה פעיף ב

ב. ב. אין לאדם להתיר לכתחלה במקום רבו^ה, ולא במקום שיש גדול ממנו אא"כ נתן לו רשות.

הגה: מתירין ב' או ג' נדרים ביחד לומר לו עליהם מותר לך, וכן מתירין לב' או ג' אנשים ביחד ואומרים להם מותרים לכם.

עין משפט ג. יו"ד סימן רלד פעיף נו

עיי' לעיל עין משפט א

עין משפט ד.ה. יו"ד סימן שלד פעיף כד

כד. כד. מתירין הנידוי בשלשה הדיוטות או ביחיד מומחה^ו, ותלמיד מתיר החרם או הנידוי אפי' במקום הרב.

הגה: וחרם או נידוי שלא הותר אפי' אחרי זמן רב וחזר בו אינו מותר עד

ד. מנדרים ח' ע"ב, ורמב"ם פ"ו משבועות, ואע"ג דאמרינן בסי' רכ"ח סעיף ט"ו, דאין אדם יכול לעשות שליח לשאול על נדרו בבעל שאני דאשתו כגופו דמיא. ומטעם זה אין הבעל מצטרף עם שנים אחרים להתיר לה, אבל באב מצטרף להתיר נדרי בתו דאינם כגוף אחד. ש"ך ס"ק ע'.

ומה שהוא לא יקבצם הטעם שמא היא אינה רוצה שיתפרסם הדבר ע"י קיבוצם, וכתב הלבוש דלפ"ז אם נתנה לו רשות לקבצם ולהתיר יעשה כך.

ה. כתב הש"ך אפי' בג' לכתחלה משום כבוד רבו או מי שגדול מהם ימנעו, ובדיעבד התרתן התרה.

ו. כתב הש"ך דהיום אין לנו יחיד מומחה, וכמו לענין נדרים בריש סי' רכ"ח, אבל מדברי הב"ח משמע דאף בזה"ז מותר ביחיד מומחה וצריך לומר דבנדרים צריך גם גמיר וסביר משא"כ בהתרה א"צ גמיר וסביר. ש"ך ס"ק מ"ב.

שיתירו לו בפירוש ז.

ז. כ"כ הב"י מהראב"ד.